

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Marie Kovrzková

Studijní obor: Jazyková a literární kultura

Název práce (česky/anglicky): Zpracování dystopické budoucnosti fiktivními médii v literatuře / The Treatment of Dystopian Futures by Fictional Media in Literature

Vedoucí práce: Mgr. Jiří Jelínek, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Jan Bílek, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	A
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	A
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	A

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření vedoucího práce k antiplagiátorské kontrole:

Celková podobnost činí 8 %. Jedná se o řádně citované pasáže z primární a sekundární literatury.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: A

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Autorka dospěla k názoru, že smyšlená žurnalistika využívá poměrně otevřeně a přiznaně prvků žurnalistiky skutečné. Lze si představit situaci, kdy by došlo k opačnému procesu a reálné zpravodajské či publicistické texty stavěly na známém uměleckém či zábavním díle a žurnalistice v něm? V českém bulváru se například objevují zmínky o tom, že se něco stalo „jako ve *Hře o trůny*“ – a dvě zmíněné Brooksovy knihy o vojenství fungují také tímto způsobem. Může tento trend ještě pokračovat?

2. Popsané autentizační prvky jsou často na první pohled „zbytečné“, neboť čtenář knihy ví, že má v ruce román; přesto je autentizaci věnováno ve zkoumaných textech překvapivě hodně prostoru. Je tedy čtením autentizačních pasáží naplňována nějaká psychologická či estetická potřeba? A liší se tyto autentizační prvky ve své funkci zásadně od autentizace v reálných žurnalistických textech? Zdá se dokonce, že ve zkoumaných reálných článcích je jí přítomno méně.

3. Autorka zařazuje *Světovou válku Z* k textům (post)apokalyptického žánru, avšak u *Války s mloky* tuto možnost nezmiňuje. Je to spíše náhoda, s tím, že o *Válce s mloky* se tak běžně nehovoří, a tudíž toto žánrové označení nepoužila ani autorka, nebo je *Světová válka Z* některými svými aspekty zásadně (post)apokalyptičtější?

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Z předloženého srovnání se zdá, že přestože, jak autorka uvádí, vyznění a použité prostředky jsou do velké míry podobné, média v uměleckých textech využívají ještě o něco silněji estetizující stylizaci: „právě jsme prošli brutálními bitvami“, „namačkané, napěchované, lezoucí přes sebou v několika vrstvách“. V případě Čapka hovoří autorka o „beletristické reportáži“. Zdá se nakonec, že více než typem použitých prostředků se umělecké texty od reálné žurnalistiky liší jejich kvantitou, což patrně souvisí s rychlostí vzniku – a možností umělecký text delší dobu přepisovat a dopracovávat.

Při opětovné pročítání vyvstalo, že kapitolu o dystopii autorka staví téměř výhradně na textu Olgy Pavlovy, což není nutně na škodu, protože tato monografie je do značné míry shrnujícím dílem. I tak by mohlo být zajímavé konfrontovat tuto monografii s jinými texty, třeba i filosofičtějšího založení. Zmiňuji to vzhledem ke skutečnosti, že tři zvolená díla jsou značně různorodá nejen dobou vzniku, ale i rovněž prostředky, motivy a vyzněním. „Dystopie“ v tomto srovnání může přecházet z oblasti spekulativního žánru až do určitého pohledu na svět či zakotvení. Tato poznámka však nemá být kritikou, je jasné, že záměry práce ležely jinde a že hlubší ponor do genologických a ideologických vod by text neúměrně prodlužoval.

Práce je nejen ze stylistického, ale také z formálního hlediska na vysoké úrovni, drobné typografické nedokonalosti se objevují jen skutečně zřídka (například umístění odkazu na poznámku pod čarou před typografické znaménko na s. 50 či s 54., i když na těchto místech by bylo vhodnější umístění za něj). Kurzívou by bylo dobré psát nejen tištěné publikace, ale též internetové stránky jako *Seznam Zprávy*. Jde však nakonec spíše o estetické preference než jednoznačně závaznou normu.

Datum a podpis vedoucího práce: 3. 5. 2024